

[Søren Olesen.]

og standse inflationen, så ville det andet forslag tildels blive overflødigt. Jeg mener, at man hellere burde have sat ind på den linie. Derfor må vi også stemme imod dette forslag.

Forslaget om ændring i loven om offentlig forsorg (hjælp til enker m. v.) vil vi stemme for. Det indeholder forbedringer for enkerne og visse andre, som har denne forbedring behov, men det lover ikke penge ud til folk, som ikke har det behov. Dette lovforslag tager sigte på at ordne et forhold, som burde have været ordnet for længe siden, og som vedrører mennesker, som vi altid må have opmærksomheden henvendt på at sikre. Vi mener, at af de tre foreliggende forslag er det det eneste, der er heldigt udformet, og som vi derfor kan stemme for.

Thorkil Kristensen: Det hedder jo, at man ikke skal græde over spildt mælk, og det er sikkert en god regel at følge, selvom det kan være lidt svært, når man ikke synes, vi har så megen mælk, at vi har råd til at spilde af den; men afgørelsen er jo nu i realiteten truffet, folkepensionsloven vil blive vedtaget, og vi, som mener, at dette er forkert, må så prøve, om vi kan optræde som gode tabere. Derfor skal jeg sige meget lidt om fortiden ved denne tredje behandling. Jeg har ved første behandling fremsat en række principielle betragtninger, og de dækker stadig min opfattelse. Der er ingen grund til, at jeg gentager dem nu. Derimod skal jeg sige enkelte ting om forslagernes behandling i udvalget.

Der kom mere gang i denne behandling, efter at venstre og det konservative folkeparti i foråret havde fremsat en skitse, der indeholdt grove hovedlinier for visse ændringer i forslagene. Selvom jeg ikke var medforslagsstiller ved fremsættelsen af denne skitse, da den gik videre med hensyn til byrder for staten, end jeg anså for rigtigt, erkender jeg, at den indeholdt flere gode ting, som det ville have været heldigt om man havde taget mere hensyn til. Jeg finder anledning til at nævne et par af disse ting, fordi de belyser den måde, hvorpå forhandlingerne i udvalget har fundet sted.

For det første var der i venstres og det konservative folkepartis skitse en indtægts-

grænse, således at man sagde, at for folk over denne indtægt indfører man ikke i øjeblikket nogen folkepension. Det ville have været rigtigt at fastsætte en sådan indtægtsgrænse, så at vi ikke i en for landet økonomisk vanskelig situation skulle give mange millioner ud til folkepension til folk, som ikke trænger til den. Det er, ikke mindst ud fra et socialt synspunkt, forkert, at man belaster statens økonomi med en folkepension til folk, som ikke behøver den, og derved formindsker vor evne til at løse mere påtrængende opgaver. Her tog man imidlertid ikke hensyn til venstres og det konservative folkepartis skitse.

Det andet punkt, jeg vil fremhæve, er, at der i denne skitse var fastlagt et bestemt niveau for udgifterne, vel omtrent svarende til regeringsforslagets begyndelsesniveau. De to partier foreslog altså at give afkald på den opadgående linie, jeg kan endda sige den stærkt opadgående linie, i det oprindelige regeringsforslag. Det ville også her have været rigtigt, om man havde fulgt de to partiers henstilling.

Endelig var der i denne skitse optaget tanken om en værdifast forsikring og aldersopsparing, som professor Jørgen Dich havde fremdraget i kommissionen. Denne tanke er interessant; dens gennemførelse vil medføre vanskeligheder, som vi har set, men det er en tanke, som det er rigtigt at beskæftige sig med på baggrund af de inflationserfaringer, vi har gjort i de sidste 11—12 år. Det var derfor rigtigt, at den blev inddraget i drøftelserne. Den ville imidlertid, som det egentlig også blev erkendt af den højtærede finansminister, da han fremsatte det tilsvarende forslag, have virket rigtigere, hvis den havde været kombineret med en indtægtsgrænse for selve folkepensionen. I så fald kunne man sige, at folk med op til ca. 10 000 kr.s indtægt tilbyder vi en folkepension, og folk over denne indtægt tilbyder vi en mulighed for, at de selv kan sikre sig og få denne sikring støttet af statens værdigaranti.

Der blev imidlertid ikke på disse punkter taget ret meget hensyn til venstres og de konservatives tanker. Der kom ikke nogen indtægtsgrænse. Man fastholdt tanken om, at alle skulle have folkepension og have den med det samme. Der blev ganske vist